PETR NAVEDEN KE KŘTU POHANA

Původ materiálu
Eva Kejřová, upravil Tomáš Trusina
Pořadí v lekci
13

1. MOTIVAČNÍ UVEDENÍ DO PŘÍBĚHU:

pro Teofila:

Teofil - „bohu-mil“ je jméno, které souzná s „bohabojnými“. Teofil se tedy může v Kornéliově postavě dobře najít. To je jeho parketa - „nový člověk v církvi“. Lukáš mu může svým zdlouhavým vyprávěním vysvětlovat, že otevřít cestu evangeliu k pohanům vůbec nebylo samozřejmé. (“Teď je příležitost, abychom to probrali důkladně.“) Může tak Teofila vést k vděčnosti - a zároveň odpovědnosti za to, aby se v církvi neusazovaly nové typy zákonictví, předsudků a nadřazenosti.

Motivace pro Teofila se dá navázat na napětí „uzavřenost církve x otevřenost pohanskému prostředí“, „dodržování předpisů Zákona x víra jako dar Ducha“ a j.

pro mladší a střední školní věk:

Sedli byste si v autobuse (trolejbuse, ve vlaku) vedle černocha, Roma, kluk vedle děvčete a děvče vedle kluka? Bránilo by vám v tom něco?

pro starší školní věk:

Téma překonání bariér je provokativní a „nepříjemně citelné“ - a má takovým zůstat. Z následujících námětů vyberte právě takové.

Umíte si představit, že by do vašeho sboru začali chodit místní Romové nebo Vietnamci nebo Ukrajinci? A co kdyby začal chodit nějaký člověk, který podezřele rychle zbohatnul? Nebo nedávno přistěhovalý cizinec, kterého sousedi pomlouvají? Je to jednoduché otevírat se lidem,

na které se hledí srz prsty? Vadilo by vám to? Změnilo by se něco?

Popř. můžete rozvést otázkou - Myslíte, že to mezi Ježíšovými učedníky a v první církvi bylo lepší, že tvořili otevřené společenství a s neznámými a jinými lidmi neměli problémy?

2. Poznámky k textu a jeho katechetickému využití

- důstojník Kornélius je nazván v ekum. překladu **„zbožným“, dosl. bohabojným** - to není výraz pro obzvlášť zbožného člověka, ale pro určitou vrstvu lidí sympatizujících s židovstvím. Takto byl nazýván pohan, který žil v úzkém styku se synagógou, ale předpisům židovského zákona se podřizoval jen částečně (např. Sk 10,2; 10,22; 13,16), narozdíl od proselytů, kteří se jim podrobili cele. Na jiných místech se o bohabojném mluví jako o tom, kdo „uvěřil v jediného Boha“ nebo „Ctí jediného Boha“ O tyto lidi povětšinou jde, když se mluví o pohanech, Řecích v synagóze (např. Sk 14,1; 17,4; 18,4). Židé tento stupeň na cestě k plnému přijetí zákona vidí jako první krok, který má být dovršen naprostým a bezvýhradným přilnutím k Zákonu (viz Nový zákon, překlad s poznámkami, Praha 1978, Kalich, s.285).

Postoj „bohabojného“ můžete dětem ilustrovat jako postoj toho, kdo přijal za svou písničku „Není lepší v tomto světě nežli Boha ctíti“ (BTS 8) – ovšem bez poslední sloky o Kristových darech, jejíž obsah přichází zvěstovat Petr.

- podle zmínek v NZ dodržoval Petr (podobně jako Jakub, bratr Páně) ty **starozákonní předpisy,** které byly závazné i pro zákoníky. V tomto ohledu Petr náležel ke konzervativnímu křídlu křesťanské církve. Petr dodržuje určené hodiny pro modlitbu (srv. vv.3.9.30), předpisy pro jídlo a očišťující předpisy. Proto se Petr hrozí, že by měl jíst nečistá zvířata (viz zákaz jídla nečistých zvířat v Mojžíšově zákoně – Lv 11,3nn; Dt 14,3).

- **třikrát opakované vidění** není zázrakem v běžném slova smyslu. Spíše jde o „průlom z nebe“, který ve Skutcích umožní, aby zvěstovatelé evangelia udělali krok, na který nejsou sami od sebe vybaveni. Na těchto místech Lukáš do vyprávění zařazuje anděly či „muže v zářícím

rouchu“ jako ty, kdo „postrčí“ aktéry směrem, který by je samotné nenapadl. Můžete připomenout vidění, které měl Ananiáš o Pavlovi (Sk 9,10nn). Z „nebe“ se pěkně nadřou, než otevřou církev pro neskladné typy jako byl Saul/Pavel nebo „nečistý“ pohan Kornelius. Že má celý příběh povahu zjevení „nečekaných Božích rozhodnutí“, dokládá i časování: Petr se s Kornéliem potká „třetího dne“ (10,23-24).

- **vidění o plachtě s čistými a nečistými zvířaty** Petrovi vyloží, že kultickou a společenskou kategorii nečistoty nelze ztotožňovat s pohany. Vyprávění zavání nebeským humorem - Petr má hlad a z nebe mu posílají pořádnou porci nečistých potvor. Až v souvislosti s poselstvím od Kornélia Petrovi dojde smysl zvěst této „svačinky“: Pohané, tedy národy ze 4 světových stran (proto 4 cípy plachty) nejsou nečistí. Petr je poslán, aby se s nimi setkal. Ježíšovo pověření „jít do celého světa“ doceňuje Petr teprve nyní. To zpočátku nechápou jeruzalémští bratři ze Židů, když jim Petr referuje o křtu Kornélia – vyčítají mu, že „navštívil neobřezané lidi a jedl s nimi.“ (Sk 11,1-3)

- o **sporech kolem zvěstování pohanům** svědčí i zmínky v epištolách. Podle svědectví apoštola Pavla (srv. Ga 2, 7-13) se Petr v kritických chvílích podřídil názoru těch, kdo pohany nutili k přijetí obřízky a uznání závaznosti předpisů, které jsou závazné pro židovstvo.

- **seslání Ducha svatého na pohany** – ve v. 38 doslova stojí „Bůh pomazal Ježíše z Nazareta Duchem svatým.“ Tak je oddíl o zvěstování Kornéliovi propojen s Ježíšovým vystoupením v Nazaretě coby pomazaným služebníkem Hospodinovým - Mesiášem (Lk 4,16nn). Duch zmocňuje k Mesiášství Ježíše - a Duch k tomuto Mesiáši a jeho osvobodivému dílu otevírá cestu i pohanům (problém Božího díla mezi pohany se řeší už v Lk 4, srvn. vv 25-27). To je pravděpodobně důvod obrácené posloupnosti – nejdřív dar Ducha, potom křest. Cestu k rozpoznání a přijetí Mesiáše otevírá Boží dech svobody a naděje, nikoli dodržování příšlušných ustanovení Zákona.

Opačná posloupnost proti obvyklému průběhu (srv. např. Sk 2,38) šokuje nejvíc Petrovy bratry ze židů. Tento motiv potvrzuje, jak těžce v první církvi rodilo přesvědčení o pravoplatnosti misie mezi pohany. Pro okruh kolem Štěpána (viz jeho kritika chrámu – Sk 7), popř. Filipa to nebyl problém (srv. křest etiopského dvořana bez jakýchkoli předběžných podmínek kromě

vyznání víry – Sk 8,26-40)

- **srovnání nového a známého** - Pokud máte ve skupině starší děti, které dobře znají příběh o Filipově křtu etiopského dvořana (Sk 8, 26-40, viz úloha č. 11), nechte děti oba příběhy porovnat, aby přišly samy na to, v čem se liší Filipův a Petrův postoj. Lukáš totiž nekritizuje otevřeně, ale spíš tím, že vedle sebe klade podobné příběhy, z jjeichž porovnání teprve vyplyne, v čem tkví problém.

- pomůcky - křestní náčiní; obrázek křtu; - fotografie křesťanského shromáždění lidí různé barvy pleti

3. FORMULACE TÉMATU

S překvapením zjišťujeme: Bůh nikomu nestraní - a díky tomu padají dosavadní bariéry.

Příběh o křtu Kornélia a jeho přátel nese důležitý motiv: překročení bariéry na cestě zvěstování pohanům. Tohle jako „překvapení z nebe“ s překvapením zjišťují obě strany - apoštol Petr („Bůh nikomu nestraní“ Sk 10,34) i sympatizant Kornélius.

4. VYKLADAČSKÁ A KATECHETICKÁ ÚSKALÍ

– nezastírejme, že v církvi byly od počátku různé názorové proudy i spory a nedorozumění. Neexistovala kdysi a kdesi ve všem jednotná církev, která se nešťastným vývojem nebo neposlušností rozštěpila do více církví. Problém nemusí být v tom, že jsou církve konfesijně rozrůzněné. Věrohodnost církví trpí tehdy, když se nedovedou domluvit, vzájemně se nerespektují a považují bohoslužbu druhých za méněcennou, institučně nezajištěnou nebo

věroučně naprosto zmatenou.

Příběh o Petrově kázání jeruzalémským křesťanům (Sk 11,1nn) ukazuje, jak těžce se rodí přesvědčení, že i druzí, kteří nejsou v našem společenství, jsou spaseni.

- opakující se motivy ve Sk 9-11, které legitimizují zvěstování evangelia pohanům, ukazují na obtížnost tohoto zápasu a také, že toto rozhodnutí bylo potřeba i „dodatečně“ (z pozice Lukáše, který píše v době, kdy to byla hotová věc) zdůvodňovat. Pro nás je tento pohled většinou už docela samozřejmý. O skutečné míře napětí mezi zvěstovateli pohanům a mezi židy (mezi Pavlem a Petrem) ale vypovídá např. list Ga 1.

Můžete tedy opakovaně připomenout, že díky tomuto naprosto nesamozřejmému „přehození výhybky“ se evangelium dostalo až k nám. A upozornit, že tento zápas klade na církev vždycky znova nárok, aby byla otevřenější vůči těm, kdo jsou např. z pozice dosavadního vnímaní a zaběhaných pravidel přehlíženi a odsuzováni.

- tento oddíl, v němž se mluví o daru Ducha svatého před křtem, je jedním z těch, na jehož základě se postupně vyvinulo učení o biřmování/konfirmaci (oddělení křtu vodou a udělení daru Ducha svatého při vzkládání rukou). Některé křesťanské proudy zdůrazňují křest Duchem s průvodními znaky (např. mluvení jazyky) jako zvláštní (a nutnou) podmínku duchovního života. O něco takového však v tomto příběhu nejde. Seslání Ducha svatého na pohany zdůrazňuje suverenitu Boží milosti a Božího povolání před institučními nároky církve. Duch nám umožňuje věřit, že Ježíš je především ten, jehož Duch pomazal, aby nesl radostnou zvěst (evangelium!) zkroušeným - a vysvobozoval. Tak Duch vymaňuje vždy znova z osidel zákonictví (náboženství, zakládajícího si na dodržování předpisů) a zároveň váže víru na příběh Ježíše.

5. OSNOVY VYPRÁVĚNÍ

a) poznámky a osnova pro mladší školní věk:

Mladším děti těžko porozumí předpisům o kultické nečistotě zvířat podle Mojžíšova zákona. Petrův sen nemusíte ve vyprávění rozebírat. Stačí, když děti pochopí, že Petr se mohl na Kornélia dívat přes prsty kvůli tomu, kým byl – cizinec, pohan, voják…

I. Motivace - Sedli byste si…?

II. Bohabojný voják Kornélius – věřil v jednoho Boha, ale ještě nebyl pokřtěn

III. Apoštol Petr se modlí a učí se, že pohané nejsou u Boha horší než židé

IV. Petr jde ke Kornéliovi, vypráví mu o Ježíši

V. Kornélius a jeho přátelé jsou pokřtěni

b) osnova pro střední a starší školní věk:

V příběhu se prolínají časové roviny (nejdřív Kornéliovo vidění, pokyn, aby přivedli Petra, pak se teprve líčí Petrovo vidění. Nakonec pak ještě Petrovo vyprávění v Jeruzalémě.) Dejte pozor, aby se vám vyprávění nezamotalo.

I. Motivace

II. Bohabojný voják Kornélius

III.Kornélius dostává pokyn, aby poslal pro Petra

IV. Petr má trojí vidění: pohané nejsou nečistí

V. Petr přijímá pozvání do Kornéliova domu

VI. Petr pohanovi vysvětluje význam svého vidění

VII. Seslání Ducha svatého i na pohany

VIII. Kornélius a jeho přátelé jsou pokřtěni

IX. Jeruzalémští bratři vyčítají Petrovi, že navštívil pohany

X. Petr káže jeruzalémským: potvrzení pravoplatnosti křtu pohanů

6. METODICKÉ POKYNY K PRACOVNÍMU LISTU ZDEŇKA ŠORMA -

1. **Petr povolán k pohanovi Kornéliovi, 10,1 – 11,18**

Cestu od Petra ke Kornéliovi mohou děti hledat buď na začátku nebo po vyprávění. Pokud ji budou hledat na začátku, ptejte se jich pak, zda bylo snadné cestu najít; jestli vědí, proč tam ta prasata jsou a jestli cestu spíš ztěžují nebo usnadňují. Příběh jim potom můžete vyprávět jako „vysvětlení“ obrázku.

Po vyprávění můžete zase děti vyzvat, aby si teď zahrály na Petra a našly cestu ke Kornéliovi.

- **7. LITURGICKÝ RÁMEC**

Vstup: Hospodin, váš Bůh, je Bůh bohů a Pán pánů, Bůh veliký, všemocný a vzbuzující bázeň, který nebere ohled na osobu a nepřijímá úplatek, ale zjednává právo sirotku a vdově, miluje hosta a dává mu chléb a šat. (Dt 10,17n)

Písně: To já, ó Pane můj, půjdu, když mě posíláš (S 331); Není lepší na tom světě (BTS 8, EZD 611); Jděte po všem světě (BTS 86); Před tvou tváří, Pane (S 276); Ó, Pane, smiluj se nad námi (EZ 67); Jednou budem dál (S 120); Nejsem zrovna muzikant (S 208); Vzdejte Pánu slávu čest (BTS 9, EZ 136), Kdo je mocný jak ty, Hospodine (EZD 609), Uč nás na cestě pravé (EZD 679)

8. VYPRÁVĚNÍ A NÁPADY PRO PŘEDŠKOLNÍ VĚK

9. VYPRÁVĚNÍ PRO STŘEDNÍ ŠKOLNÍ VĚK

-

I.. MOTIVACE

Můj tatínek má starý anglický slovník. Hned na začátku jsou na několika stránkách vypsány věty, které by prý měl znát každý, kdo se chystá na návštěvu Anglie. Například: „Drožkáři, je tato drožka volná?“ „Ne, pane, ale počkejte, zapískám vám na jinou drožku.“ Nebo „Přejete si navoskovat kníry špičkami nahoru nebo rovně?“ A takových podobných důležitých vět je tam více. Představte si, jak někdo vybaven těmito větami přicestuje do dnešního Londýna. Myslím, že by mu už nebyly nic platné. Takhle před sto lety, to by se hodily. Jenže rozpoznat, co se už nehodí, co je zastaralé, to není vždy tak snadné. Co se týče oblečení, v tom máme obvykle jasno, ale rozpoznat, že jsou zastaralé naše názory a zvyky, to už je těžší.

Židé dodržovali spoustu náboženských předpisů. V dnešní době nám některé připadají nepochopitelné, ale kdysi dávno měly svůj důvod. V dávných dobách žil izraelský národ uprostřed pohanů a většina takových předpisů sloužila k tomu, aby se Izraelité ubránili pokušení přejímat od pohanů jejich náboženské způsoby, aby si udrželi víru v Hospodina nepokřivenou. Pravověrní židé například směli jíst maso jen některých zvířat. Ostatní bylo nečisté – to neznamenalo, že to je špinavé, ale že to vzdaluje od Boha. Bylo to zpravidla maso zvířat, která byla posvátná nebo jinak důležitá pro pohanská náboženství. Kdo by jedl takové maso, nesměl by se účastnit bohoslužeb, ani kdyby se pořádně umyl. Židé také nesměli s pohany jíst u jednoho stolu, dokonce nesměli ani vcházet do jejich domů.

S příchodem Pána Ježíše se však mnoho změnilo a mnohé tyto zvyky už přestaly být důležité. Víra v Hospodina už totiž nebyla jen pro židy, ale byla otevřena pro všechny lidi. Jenže křesťanům, kteří vyrostli jako pravověrní židé, chvíli trvalo, než na to přišli. A o tom je náš dnešní příběh.

II.. BOHABOJNÝ VOJÁK KORNELIUS

Ve městě Cesarea žil římský důstojník Kornelius. V tehdejší době to byl poměrně bohatý a společensky vysoko postavený muž. Ačkoli se nenarodil jako žid, věřil v Hospodina. Sice nedodržoval všechny židovské zvyky, ale pravidelně se modlil, podporoval chudé a snažil se žít tak, aby se to Bohu líbilo. A vedl k tomu celou svou rodinu i služebnictvo.

Jednoho dne se jako obyčejně odpoledne modlil, když tu se mu ukázal anděl – Boží posel. Řekl mu: „ Bůh přijal tvé modlitby a dobré skutky a pamatuje na tebe.“

Když Pán Bůh připravil pro své věrné záchranu, pamatuje i na Kornelia. Proto k němu posílá svého anděla se vzkazem: Ať Kornelius pošle do městečka Joppe pro apoštola Petra, který tam bydlí u Šimona koželuha v jeho domě u moře. Jako adresa to tehdy stačilo.

Někdo by možná pochyboval, ale Kornelius vzal tu zprávu vážně. Hned jak anděl odešel, zavolal si dva věrné služebníky a jednoho vojáka ze své stráže, který také věřil v Boha, všechno jim vypravoval a poslal je do Joppe pro Petra. Cesta do tohoto města – samozřejmě pěšky - trvala necelé dva dny.

III. PETROVO VIDĚNÍ

Apoštol Petr byl v té době opravdu na návštěvě v Joppe a v poledne - zrovna v tu dobu, když se Korneliovi služebníci blížili k městu – se modlil na střeše domu. Tehdy stavěli domy s rovnou střechou a bylo běžné tam odpočívat nebo tam odejít, když člověk chtěl mít klid a nechtěl být rušen – jako například při modlitbě.

Petr se modlil a pak dostal hlad. A zatímco čekal, až bude uvařený oběd, měl zvláštní vidění. To si snad můžeme představit jako živý sen: Na zem se snášela velikánská plachta a na ní byla všelijaká zvířata, ptáci i plazi. A ozval se hlas, který mu řekl, aby si z těch zvířat udělal jídlo. Ale Petr se bránil – vždyť v té plachtě byla zvířata, která měli židé zakázáno jíst! A Petr tento příkaz nikdy neporušil! Ale hlas mu odpověděl: „Co Bůh očistil, to nepovažuj za nečisté.“ A to všechno se třikrát opakovalo.

Petr usilovně přemýšlel, co tohle vidění znamená, když zrovna v tu chvíli Korneliovi poslové konečně našli dům Šimona koželuha a ptali se, zda tam bydlí Šimon, kterému říkají Petr. V tu chvíli Petr pochopil. To si ho sám Pán Bůh tím trojím snem připravil na tohle setkání. Nebýt toho, nejspíš by se Korneliovým poslům slušně omluvil, že jeho víra mu nedovoluje jít s nimi, a poslal by je pryč. Místo toho je pozval dál, nechal je přenocovat a ráno se v doprovodu několika křesťanů z Joppe vydali na cestu.

IV. PETR KÁŽE U KORNELIA

Když druhý den přicházeli do Cesaree, Kornelius už je očekával. Sezval příbuzné a nejbližší přátele a všichni dychtivě čekali, jaké zprávy jim Petr přinese.

Když Petr přišel ke dveřím, Kornelius mu vyšel naproti, poklekl před ním a poklonil se mu. Jen si představte, římský důstojník se vkleče klaní prostému židovskému rybáři! Většina římských občanů si totiž židů nevážila, ale Kornelius byl jiný a navíc v Petrově osobě vítal Božího posla. Petr však tuto poctu odmítl a řekl mu: „Vstaň, vždyť já jsem taky jen člověk.“

Když vešli do domu, zjistil Petr, že tam na něj čeká mnoho lidí. Oslovil je: „ Dobře víte, že židé nesmějí pohany navštěvovat, ale mně Bůh ukázal, abych si o žádném člověku

nemyslel, že styk s ním znečišťuje. Proto jsem k vám bez váhání přišel. Ale teď už mi povězte, proč jste pro mne poslali?“ Kornelius mu začal vyprávět o svém setkání s Božím andělem. Pak Petra požádal, aby jim řekl vše, co mu Pán Bůh uložil. Petr byl opět překvapen: „Teď už opravdu vidím, že Bůh nikomu nestraní, ale v každém národě je mu milý ten, kdo v něho věří a je spravedlivý.“ A začal shromážděným vyprávět o Pánu Ježíši. O tom, jak učil, uzdravoval i o tom, jak ho pak ukřižovali. Mluvil i o tom, jak Ježíš vstal z mrtvých a jak svým učedníkům uložil, aby o něm kázali, že on je ten očekávaný a Bohem seslaný zachránce a že budou odpuštěny hříchy těm, kdo v něho uvěří.

V. DUCH SVATÝ SESTOUPIL NA POHANY

Ještě nedomluvil, když tu na Kornelia a jeho rodinu a přátele sestoupil Duch svatý. Petr i jeho průvodci byli velmi překvapeni, že Duch svatý sestoupil i na pohany. V tu chvíli Petr poznal, že už nic nebrání tomu, aby tito pohané byli pokřtěni.

Ještě několik dní zůstal Petr na návštěvě u Kornelia a jistě jim vyprávěl o dalších Ježíšových činech a učení.

VI. PETR V JERUZALÉMĚ

Tím ale Petrovy povinnosti neskončily. Když se vrátil do Jeruzaléma, musel před ostatními apoštoly a členy křesťanského sboru obhájit, jak to, že pokřtil pohany.

Zpočátku mu to měli za zlé. Židé se přece od pohanů oddělovali. Pokud nějaký pohan uvěřil v Boha, musel přijmout všechny židovské zvyklosti včetně obřízky. Anebo musel dodržovat aspoň některé zvyky a byl takovým židem „napůl“. Křesťané židovského původu byli přesvědčeni, že kdo chce být křesťanem, musí se nejprve stát židem se vším všudy. Proto se na Petra zlobili.

Petr jim ale začal podrobně vyprávět o svém vidění, i o tom, jak anděl navštívil Kornelia, a nakonec i o tom, jak při jeho kázání na pohanské posluchače sestoupil Duch svatý. Proč by měl odpírat křest vodou lidem, které si už Pán Bůh viditelně vyvolil? Apoštolové Petrovi nakonec dali za pravdu a chválili Boha, že i pro pohany připravil věčný život.

A díky tomu se mohli stát křesťany i naši předkové a nakonec i my.

10. náměty k rozhovoru
- stává se křesťanům, že se na nějakou skupinu lidí dívají přes prsty?
- máme nějaké předpisy, které říkají, kdo smí být pokřtěn a kdo ne?

- znáte nějakého vojáka, který chodí do kostela? Sedli byste si vedle něho v kostele, nebo byste měli trochu strach?
- víte, že někteří evangeličtí faráři slouží v armádě jako kaplani?
- máme v církvi nějaké předpisy o tom a co a kdy se smí nebo nesmí jíst?
- znáte nějaké významné misionáře nebo kazatele, kteří jsou např. černoši?
- vyskytují se v dnešním příběhu nějací „zákoníci“?
- myslíte, že jsou nějací lidé, kteří se musí nejdřív změnit, a potom teprve mohou uvěřit v Ježíše?
- jsou mezi lidmi různé barvy pleti nějaké rozdíly? Je některá rasa podřadná? Co dělat s lidmi, kteří tvrdí, že to tak je?

11. A ještě se ohlédněte...

Zdá se vám, že téma „překračování bariér“ není pro Vás či Váš sbor aktuální? Pusťte si na tělo otázku, zda opravdu máte vyřešeno problém, aby nikdo nezůstával „mimo“ - ani v rodině - ani ve sboru - ani v obci, kde působíte.

Připadá vám naopak téma důležité a aktuální? Pusťte si na tělo otázku, zda nechcete příběh jen „omlátit o hlavu“ „zabedněným Petrům“ kolem Vás :-)

A znovu se zamyslete, co z příběhu i přípravy teď bude pro Vás a svěřené děti nosné a použitelné.

Odkaz na pracovní list

13 Petr naveden ke křtu pohana

08 Petr a Kornelius

Odkaz na píseň

To já, ó Pane můj, půjdu, když mne posíláš

Není lepší na tom světě (BTS8)

Jděte po všem světě (BTS86)

Před tvou tváří, Pane, nemám vůbec nic

Ó Pane, smiluj se nad námi

Jednou budem dál, jednou budem dál, já vím

Farářovo blues (SV208)

Vzdejte Pánu slávu, čest (BTS9)

Kdo je mocný jak ty, Hospodine

Uč nás na cestě pravé (EZ679)

Cílová skupina

Školní

Katechetické cykly

Pozvání na cestu - Skutky

Téma

Překonání bariér

Biblický odkaz (kat)

Skutky 10,1–48

Skutky 11,1–18